DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLVII. ZATURDAG den 11den JUNY 1859. No. 23.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Zeer belangwekkend zyn de mededeelingen op authentieke inlichtingen gegrond, waaronder een nieuw schryven van Farini aan lord John Russell behoort. Farini heeft den toegang tot de staats-archieven van het sardinische ryk en staaft zyne beweringen door aanhalingen uit genoemde echte bescheiden, die meer licht werpen op de politiek van Oostenryk. Reeds in 1816, dus slechts één jaar nadat het tractaat, waarop het zich beroept, te Weenen gesloten was, zocht Oostenryk aan den koning van Sardinie Opper-Novara te ontnemen, en vorst Metternich schreef aan het kabinet van St. James, dat, tenzy de provincie Domo d'Ossola aan het Lombardisch-Venetiaansch Koningryk wierde toegevoegd, de sterkte van Piacenza eene onvoldoende bescherming zou verleenen, daar Sardinië, ingeval het met Frankryk een verbond sloot, ten allen tyde in staat zou zyn een inval in Lombardye te doen, zoodat Oostenryk al dadelyk eene wyziging aan het traktaat van 1815 ten zynen voordeele wenschte te geven. Teveens beyverde het zich een italiaanschen bondstaat op te rigten. Lord Castlereagh beval den koning van Sardinië aan om daarmede genoegen te nemen, ten einde Oostenryks aanspraken op de novarasche gewesten te verydelen. Het is opmerkelyk, dat het ook in 1816 de russische keizer Alexander I was, die zich verzette tegen de oostenryksche voorslagen, zoo- [illegible] staat betrof, op grond dat het aanrandingen waren op de traktaatsbepalingen van 1815. "Wanneer," vraagt *Daily-News,* "nu Alexander I, het hoofd van het Heilig Verbond, de oostenryksche oogmerken tegen het grondgebied van Piemont en tegen de onafhankelykheid der Italianen reeds één jaar na het Weener traktaat bestreed, wat zal dan het uitgangspunt zyn van den liberalen en naar staatshervorming wenschenden Alexander II in 1859?" Signor Farini beweert verder, dat de oostenryksche politieke gedragslyn juist die is, welke graaf Buol aan Sardinie verweten heeft, en hy haalt onder anderen een brief aan van vorst Metternich, in 1821 aan den hertog van Modena gerigt. Daarin leest men het volgende: "Wanneer Oostenryk in July slechts eene beschikbare magt van 2000 man aan de Po bezeten had, zouden wy die dadelyk naar Napels hebben gezonden en ongetwyfeld het oproer bedwongen hebben. De wereld zou ons welslagen toegejuicht hebben, zoo als zy na verloop van tyd alles toejuicht wat gelukt." Deze dépêche in een lossen styl gesteld en waarvan signor Farini een kopy nam, was natuurlyk niet bestemd om aan een kritiek onderworpen te worden," zegt het engelsche blad, "doch is een niet onaardig staaltje van de zedelyke wysbegeerte der kanselary van Weenen en levert tevens eene onschatbare bydrage tot vorming van het algemeene gevoelen aangaande de italiaansche kwestie." In Toskane, Napels, Parma, Modena, de Legatiën en elders heeft Oostenryk den tekst van het Weener traktaat steeds even zoo beschouwd als muziekvervaardigers een thema, waarop zy variatiën zamenstellen; het heeft met geweld geprotesteerd, zoo niet met geweld onderdrukt alle pogingen om hervorming te brengen in het burgerlyk beheer, herhaaldelyk verklarende dat het liever tegen Europa zou stryden dan vryzinnige inrigtingen in zyne nabyheid dulden; en wanneer wy bemerken, dat vorst Metternich in 1830 zyn leedwezen betuigde, dat hy niet op Parys kon aantrekken, om eens voor altyd constitutionnele regeringsvormen uit te doo-ven, kunnen wy gemakkelyk de voldoening verklaren, waarmede graaf Buol de politiek van graaf Cavour gispt. Het zyn niet de bedreigingen van een kleinen Staat met vyf millioen inwoners, waardoor Oostenryk zich ongerust gevoelt, maar omdat de vrye inrigtingen, die gelukkig veilig zyn in Sardinie, eene aangeboren uitzettingskracht en een levensbeginsel bezitten, die door al de bajonetten van Oostenryk belet noch bedwongen kunnen worden. Het zyn de sardinische staatsbeginselen, als tegenovergesteld aan die van Oostenryk, waardoor geheel Italie het lot van Sardinie deelen moet.

— *De Napoleontische politiek in Italie* is de titel eener brochure, die het licht ziet by Dentu, dien men te Parys *le marchand de nouveautés politiques* noemt. Het boekske is een mozaïk van aanhalingen ten voordeele der Italiaansche zaak, die meer pennen dan degens heeft. De schryver haalt als echte bronnen aan: het 22e. protokol der Parysche conferentie (zitting van 8 April) waarby de aandacht van het congres op den toestand van het schiereiland wordt gevestigd; een vertrouwelyk gesprek van koningin Hortense over den Italiaanschen opstand van 1831, en het Italiaansche programma van Napoleon I, volgens het *Mémorial de St.-Hélène*: "Napoleon wilde het Italiaansche vaderland op nieuw scheppen, de Venetianen, Milanezen, Piemontezen, Genuezen, Toskaners, Parmezanen, Romeinen, Napolitanen en Sardiniërs tot ééne onafhankelyke natie vereenigen, begrensd door de Alpen en door de Adriatische, Ionische en Middellandsche zeeën; dit was de onsterfelyke trofee, welke hy voor zynen roem oprigtte. Dit groote en magtige koningryk Italie zou het huis Oostenryk te land [illegible] zouden zyne vloten, vereenigd met die van Toulon, de Middellandsche zee beheerschen, en den ouden handelsweg naar Indie over de Roode zee en Suez beschermd hebben.— Maar Napoleon had vele hinderpalen te overwinnen. Hy had tot de consulta gezegd:— "Ik heb twintig jaar noodig om de Italiaansche natie te herstellen.""

Van zyne rots op St. Helena, volgde de afgezette keizer met angstvalligheid de gebeurtenissen in Italie. By het vernemen van den Napolitaanschen opstand van 1820, zeide hy den 26 Jan. 1821 tot Autemarchi: "Wat kunnen de Napolitanen tegenover den beheerscher van Italie doen, indien zy niet door eene groote natie ondersteund worden? Worden zy bygestaan, dan juich ik hunne vaderlandsliefde toe; maar is het anders, dan, dan beklaag ik ze zeer, myne goede, dierbare Italianen! Zy zullen gedecimeerd worden, zonder dat hun edel bloed stroomt ten nutte van hunnen schoonen grond, die hen zag geboren worden. O, hoe beklaag ik hen! De ongelukkigen zullen in groepen afgedeeld, verdeeld en verspreid worden door eene massa vorsten, die tot niets anders dienen dan om afkeer te verwekken, de banden te verbreken, die hen vereenigen en die hen beletten elkander te verstaan en tot de gemeenschappelyke vryheid mede te werken. Dien geest van stam-verdeeling trachtte ik te vernietigen. Indien men my niet voor den tyd had tegengehouden, indien ik had kunnen ten uitvoer brengen wat ik voornemens was te doen, dan zou ik niet gevallen zyn, dan zou ik niet naar het eiland Elba verbannen, en nog minder op deze rots geworpen zyn geworden. Welke herinneringen, welke tyden brengt my dat schoone Italie te binnen!"

Eindelyk beroept de schryver zich op de werken van Lodewyk Napoleon Bonaparte, die insgelyks een Italiaansch programma heeft. Wat dit programma bevat, kan de schryver der brochure ons niet zeggen; misschien echter blyft het niet lang meer een geheim.

— Eene parysche correspondentie bevat het volgende:

"Reeds is het duidelyk genoeg aangetoond, dat de duitsche nationaliteit by de fransch-oostenryksche kwestie niet betrokken is; nogtans kan men niet ontkennen dat Duitschland ongerust is en in alle rigtingen geschokt wordt, en dus moet de vraag ryzen welke die nationaliteit is, die altoos meent door eenig gevaar bedreigd te zyn? Voor weinig jaren heerschte er aan gene zyde van den Ryn eene groote ontsteltenis en beweerden de duitsche patriotten alles te duchten te hebben van Ruslands heerschzucht. Die vrees bleek ydel geweest te zyn, en nu is de wind veranderd en brengt Frankryk al den angst en schrik aan. Van dezen toestand weet het hof van Weenen bekwaam party te trekken, daar het den ouden haat tegen ons opwekt. Wy herhalen: Welke is die nationaliteit? Door wien wordt zy vertegenwoordigd? Dit kan niet zyn de bondsvergadering te Frankfort, waar de stryd tusschen den pruissischen en den oostenrykschen invloed onophoudelyk voortduurt. Oostenryk wil den Bond compromitteren en hem er toe brengen dat hy belangen verdedigt, die hem vreemd zyn; Pruissen laat niets onbeproefd om te zorgen dat de Bond niet daartoe overga. Maar behalve Pruissen en Oostenryk — waar is Duitschland? waar is de werkelyke duitsche natie? Eenige nieuwigheidsmakers hebben voor tien jaren beproefd eene vergadering in het leven te roepen, die het orgaan van het eigenlyk gezegde Duitschland moest wezen, maar hunne pogingen leden schipbreuk, en sedert dien tyd hebben de ware liberale mannen zich aan de zyde van Pruissen geschaard, beseffende dat de Bond een opperhoofd moest hebben. De party van achteruitgang denkt en handelt slechts [illegible] Weenen, en zy is het die de dolzinnige kreten tegen Frankryk doet aanheffen."

— De volgende zienswyze, onlangs in den *Times* met betrekking tot een mogelyken oorlog voorkomende, is denkelyk eenig in hare soort. "Men is byna geneigd te twyfelen of werkelyk een kryg de lasten van Europa zou bezwaren. Gesteld dat 2 groote constitutionele despotieke staten elkander beoorlogen, van iedere zyde 100,000 stryders staan en zoo veel honderden tonnen kruid verbruiken, dan zouden de nadeelen voor huisgezinnen en personen, die daaronder lyden, zeker toenemen en de staatsuitgaven over het jaar grooter worden; doch indien de uitkomst medebrengt, dat de staande legers van beide partyen verminderd worden gedurende de eerste 20 jaren, dan zou de wereld by slot van rekening er nog by winnen. Frankryk en Oostenryk hebben nu gezamenlyk ruim een millioen man onder de wapenen, de Duitsche Bond, met inbegrip van Pruisen, benevens Nederland, België, Spanje, Napels en de andere kleine staten kunnen eene tweede millioen en de noordsche mogendheden een derde millioen te velde brengen. Deze drie millioen leven niet slechts in luiheid, maar veroorzaken gedurig rampen door de bezorgdheid, die zy inboezemen. Wanneer wy nagaan dat elke vryheidsvonk noodzakelyk door deze verschrikkelyke massas wordt uitgebluscht, dan is het moeijelyk zich te ontslaan van het denkbeeld, dat elke verandering eene verbetering zou zyn. Op het oogenblik hangt het lot van Europa voor vele jaren van den wil van één enkelen persoon af, en ieder oogenblik kan het beslist worden door diens geestelyken of ligchamelyken toestand of door zyne luim. Zoo zal het steeds zyn, wanneer groote staande legers de werking van het algemeen gevoel verlammen en het lot der menschheid in handen van één enkelen vorst af hankelyk stellen."

— Onder de Napoleontische gedenkdagen is die van den 20 Maart een der belangrykste; de geboorte van den koning van Rome en de terugkomst van Napoleon I van het eiland Elba; voeg daarby de eerste bladeren van den historischen kastanjeboom der Tuileriën en dan zult gy beseffen, welke populaire herinneringen, de groote wapenschouwing over de keizerlyke garde den 20 Maart moest opwekken. Men verwachtte een militaire manifestatie en kreten ten voordeele

van Italie, zoodat een tallooze menigte reeds vroeg in den morgen al de toegangen tot de Tuileriën op de kaaijen van den linker Seine-oever, op de esplanade van het hotel der Invalieden en om het veld van Mars bezette. De regementen der garde, uit hunne garnizoensplaatsen in de hoofdstad gekomen, begonnen zich tegen 12 ure in slagorde te scharen. De infanterie en de speciale korpsen stonden met den rug naar de militaire school gekeerd en vormden een tweede linie. De kavalerie stond in de rigting naar Grenelle en de artillerie was voor de brug van Jena geposteerd. Er waren ongeveer 25,000 man onder de wapenen, met inbegrip van de genie, de zouaven en de gendarmerie der garde. Al de troepen werden door generaal Regnault St. Jean d'Angély gekommandeerd. Ten 12½ ure verzamelden zich de hoofd-officieren en de staf, die 's keizers geleide vormden, voor de Tuileriën. Al de rangen waren daar vertegenwoordigd, van den maarschalk van Frankryk tot den eenvoudigen adjudant. De keizer, vergezeld van prins Jerôme en prins Napoleon, plaatste zich aan het hoofd van dien schitterenden staf, en deze trok naar het veld van Mars.— De revue liep zeer spoedig af. De keizerin—die in het voorbygaan gezegd zeer in het belang des vredes en van den paus werkzaam, doch verstandig genoeg is om zich van elken politieken stap te onthouden,— en de dames van haar gevolg woonden op het balkon der militaire school het défilé by, dat luisterryk is geweest. De troepen riepen *Leve de keizer!* en onder het volk vernam men hier en daar den kreet *Leve Italie!* Sommige personen hebben op het balkon den keizerlyken prins gezien als regementskind gekleed."

— By Dentu verschynt eene fransche vertaling van de onlangs te Berlyn uitgekomen brochure *Pruisen en de Italiaansche kwestie*, voor welker schryver een uitstekend staatsman gehouden wordt. Het boekske heeft tot motto: "*Wy zullen de wereld verbazen door onze ondankbaarheid;*" een vermaard gezegde van vorst von Schwartzenberg, dat Rusland nooit aan het hof van Weenen vergeven heeft.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 8 Juny 1859.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt bekend gemaakt dat degenen, die niet meer in dienst zyn, maar die wegens vroegeren eervol vervulden diensttyd op het eereteeken voor eervolle langdurige werkelyke dienst by de Schuttery aanspraak vermeenen te hebben, zich met behoorlyke bewysstukken ter staving hunner aanspraak tot het Bestuur kunnen wenden, door hetwelk die bewysstukken in handen zullen worden gesteld eener Commissie, aan welke het onderzoek daarvan zal worden opgedragen.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 10 Juny 1859.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 18 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Leonor A. de Altuna.	Johs. Maduro.
Benjn. Brada.	J. Meyer.
Joaquin Ma. deCastro.	D. C. Munro.
C. O. de Curiel.	Rachel Nachson.
Louet Da Costa.	Guillermo Penso.
Casseaux et Duplat.	J. C. Prince.
Faneyte hermanos, 2.	Dd. J. Pinto.
F. Fermine.	Bernardus A. Prince.
Joseph Faneyte.	Jacinto R. Pachano.
M. P. Faulborn.	Rebecca Pardo.
JoséMarianoGonsalez	P. Cockburn Prince.
Rafael Henriquez, 2.	Ma. L. Penso.
W. van Houten.	David Pardo.
D. C. Henriquez.	Clementina Penso.
T. C. Hayen.	Benjn. Suares.
Mordy.Henriquez Cadet.	Juana F. de Sego.
	M. Senior.
Moseh Henriquez Juliao.	C. H. Tillerman.
	Pedro Torres.
J. Lingstuyl.	Van de Walle.
S. L. Maduro Jr.	H. F. G. Wagner.
Federico Michelena.	M. A. Zwaardyk.

Curaçao den 10 Juny 1859.
De Commis, belast met de Post-directie,
P. T. KRAFFT.

Dienstbeurten by de Spaarbank.
Zaturdag den 11 Juny 1859.
Bestuurder de Heer J. F. Möller.
Commissarissen de Heeren Mr. H. W. de Quartel en N. Rojer.

"DE VERGENOEGING."
MAANDELYKSCHE VERGADERING
op Zaturdag, den 11 Juny 1859.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*Juny.*

3 sp. golet Villa de Ponce, Perez, Ponce.
ned. „ Franklin, Rojer, Kingston.
„ brik Vampire, Taylor, Pto. Cabello.
„ golet Essex, Prince, St. Thomas.
4 „ „ Magdalena, Yarzagaray, Coro.
„ „ Ofir, Kogen, Maracaibo.
6 „ „ Cleopatra, Ernst, La Guaira.
„ „ Los Amigos, Meerens, Bonaire.
„ bark Minerva, Senior, Aruba.
„ „ Aguila, Reaal, Aruba.
„ „ Anna Antonia, Boom, Bonaire.
„ golet Transit, Muller, La Guayra.
„ „ Am. Maria de Haseth, Pto Cab.
„ „ Rigolette, Evertsz, Bonaire.
7 n. gr. „ Margarita, Gutieres, RioHacha.
8 ven. „ Zefiro, Mariches, Pto. Cabello.
ned. „ Carlota Clemencia, Hellmund, Coro.
„ „ Castor, Neuman, Jacmel.
ven. „ Amistad, Esparza, Cumarebo.
ned. „ Cleopatra, Ernst, Coro.
„ bark Aurora, Neuman, Cumarebo.
9 „ golet Esperanza, Julian, Zee.
ven. „ Eloisa, Wefer, Pto. Cabello.
ned. bark Belupiana, de Jongh, Bonaire.
10 ven. golet Bella Eliza, Raven, La Vela.
ned. bark Jane, Booi, Bonaire.

UITGEKLAARD.—*Juny.*

3 ned. boot Aguila, de Haseth.
4 am. golet Electric Light, Hume.
ned. „ Rigolette, Evertsz.
eng. „ Gazelle, Simmons.
6 ned. „ Cleopatra, Ernst.
7 am. brik Ida D. Rogers, Rogers.
ned. golet Magdalena, Yarzagaray.
„ bark Minerva, Senior.
„ golet Morris, van der Singel.
ven. „ Carolina, Morales.
8 „ bark Mauricio, Calatayud.
ned. golet Antonia, Lopez.
„ „ Cleopatra, Ernst.
9 „ „ Essex, Prince.
„ „ Genl. Piar, Gorsira.
„ „ Adelaida, van Gricken.
„ „ Castor, Neuman.
„ bark Aguila, Reaal.
ven. golet Beauty, Fuentes.

Verleden Donderdag, den 9, is de Nederlandsche pakketschoener ESSEX, kapitein B. A. PRINCE, naar St Thomas vertrokken met de brieven zakken voor Europa en dat eiland.

Uittreksels uit Europesche Couranten loopende tot de dagteekening van den 17 Mei jl.

Proclamatie van Louis-Napoleon.

DE KEIZER AAN HET FRANSCHE VOLK.

Franschen! Oostenryk verklaart ons den oorlog, door zyn leger op het grondgebied van den Koning van Sardinie, onzen bondgenoot, te doen trekken; het schendt dusdoende de tractaten en de regtvaardigheid en bedreigt onze grenzen. Alle groote mogendheden hebben zich tegen deze aanranding verklaard. Nadat Piemont de voorwaarden, die den vrede moesten verzekeren, had aangenomen, vraagt men zich af welke kan toch de reden van dezen onverwachten inval zyn? Zy bestaat daarin, dat Oostenryk de zaken tot dat uiterste heeft gebragt, dat het zyne heerschappy tot aan de Alpen moet uitbreiden of dat Italie tot aan de Adriatische zee vry moet zyn; want elk gedeelte grondgebied, dat in dat land onafhankelyk blyft, is een gevaar voor zyne magt.

Tot nu toe is gematigdheid het rigtsnoer van myn gedrag geweest, thans wordt krachtsontwikkeling myn eerste pligt. Dat Frankryk zich wapene en met nadruk aan Europa zegge: Ik begeer geene verovering, maar ik wil zonder zwakheid myne nationale en door overlevering overgeplante staatkunde handhaven; ik eerbiedig de tractaten, onder de voorwaarde dat dezelve door niemand tegen my geschonden worden; ik eerbiedig het grondgebied en de regten van onzydige mogendheden, maar ik verkondig met luider stem myn sympathie voor een volk, dat in geschiedenis met ons aanverwant is en dat onder vreemde onderdrukking zucht.

Frankryk heeft getoond dat het de regeringloosheid wars is; het heeft my eene magt gegeven, sterk genoeg om de begunstigers van wanorde en de onverbeterlyke mannen van die oude partyen, die men steeds met onze vyanden ziet zamenspannen, magteloos te maken; maar het heeft daarom toch geen afstand gedaan van zyne roeping tot de wereldbeschaving. Zyne natuurlyke bondgenooten zyn ook altyd degenen geweest, die de verbetering der menschheid wenschen, en, wanneer het het zwaard trekt, het is geenszins om te heerschen, maar om te bevryden. Het doel van dezen oorlog is dus om Italie aan zichzelve terug te geven, en niet om het van meester te doen veranderen, en wy zullen dan op onze grenzen een bevriend volk hebben, dat aan ons zyne onafhankelykheid verschuldigd zal zyn. Wy gaan naar Italie niet om wanorde te onderhouden, noch om het bestuur van den Heiligen Vader, dien wy op zyn troon geplaatst hebben, te bemoeijelyken; maar om het vry te maken van die vreemde onderdrukking, die zich over het gansche schiereiland zwaar doet gevoelen; om er mede te werken ten einde orde te stichten, door aan regtmatige eischen te voldoen. Wy gaan eindelyk, op dezen klassiken bodem, door zoo vele overwinningen doorluchtig, de sporen van onze vaderen terug vinden. God geve dat wy hen waardig mogen zyn! Weldra zal ik my aan het hoofd van het leger plaatsen.

Ik laat dan de Keizerin en myn zoon in Frankryk achter. Ondersteund door de ondervinding en de kundigheden van den laatsten nog in leven zynde broeder des Keizers, zal zy weten zich berekend voor hare roeping te betoonen. Ik vertrouw hen toe aan de dapperheid van het leger, dat in Frankryk blyft om onze grenzen te bewaken en onze haardsteden te beschermen; ik vertrouw hen aan de vaderlandsliefde der nationale garde toe; ik vertrouw hen eindelyk aan het gansche volk toe, dat hen met die liefde en die gehechtheid zal omgeven, waarvan ik dagelyks de blyken ontvang. Moed en eendragt dus! Ons vaderland zal de wereld het bewys geven, dat het niet verbasterd is. De Voorzienigheid zal onze pogingen zegenen; want de zaak, die op regtvaardigheid, op menschelykheid, op vaderlandsliefde en op onafhankelykheid steunt, is heilig in de oogen van God.

Het paleis der Tuilerien 3 Mei 1859.

NAPOLEON.

Manifest van den Keizer van Oostenryk.

Aan myne volken!—Ik heb myn dapper en getrouw leger bevolen een einde te maken aan de voortdurende aanvallen, die Sardinie, onze nabuur, sedert vele jaren tegen de onvernietigbare regten van myn kroon en tegen de heerschappy, die God my heeft toevertrouwd, doet; aanvallen, die in den laatsten tyd, alle maat te buiten zyn gegaan. Door aldus te handelen, heb ik een pynlyken, maar onvermydelyken pligt vervuld. Met een gerust geweten, kan ik myne blikken tot den Almagtigen God opheffen en my aan zyn raadsbesluit onderwerpen. Ik geef myn besluit aan het onpartydig oordeel van myne tydgenooten en van het nageslacht over; ik ben overtuigd van de goedkeuring van myne getrouwe volken. Toen dezelfde vyand, tien jaren geleden, het regt der volkeren en de regelen des oorlogs schond en zonder reden, met het eenig doel om het Lombardisch Venetiaansch Koningryk te bemeesteren, dit grondgebied met zyn leger bemagtigde; toen hy, twee malen door myne roemvolle troepen verslagen, aan de genade van den overwinnaar was overgegeven, leende ik het oor aan edelmoedigheid, en ik reikte hem de hand toe ten teeken van verzoening. Ik heb my geen duim breed gronds van zyn gebied toegeeigend; ik heb de hand aan geen der regten van de Sardinische kroon geslagen; ik heb geene waarborgen geeischt tegen herhaling van dergelyke daden; dien waarborg, heb ik gemeend te vinden in de aanneming van de hand, die ik opregtelyk toereikte. Ik offerde aan den vrede het bloed, dat myn leger voor de eer en de regten van Oostenryk had gestort. Het antwoord op deze barmhartigheid, die eenig in de geschiedenis bekend is, was het onmiddelyk gevolg van eene vyandelykheid, die van jaar tot jaar toenam, door het aanwenden van alle middelen, geschikt om het Lombardisch Venetiaansch Koningryk in beweging te brengen en te beroeren. Ik verdroeg deze nieuwe aanvallen met geduld, ten einde myne volken en Europa van de weldaden des vredes niet te berooven. Dit geduld werd niet uitgeput, toen men nog maar onlangs, tot voorwendsel van vyandelykheden nam, de maatregelen, die ik verpligt was op de grenzen en in den boezem van myne Italiaansche bezittingen te nemen, om derzelver veiligheid te waarborgen. De welwillende bemiddeling der groote bevriende mogendheden tot behoud van den vrede in overweging nemende, stemde ik tot een congres der vyf groote mogendheden toe.

De vier hoofdpunten door het Britsche gouvernement als de grondslag der overwegingen van het congres gesteld en door het myne onderzocht, werden door my aangenomen onder de eenige voorwaarden, die eene waarachtige voortdurende oplossing konden medebrengen. Overtuigd dat myn gouvernement niet den minsten stap zou doen, die tot verbreking van den vrede zou kunnen leiden, gaf ik terzelfder tyd den wensch te kennen, dat de mogendheid, die alleen de aanleidende oorzaak is der tegenwoordige verwikkelingen en van het gevaar, dat den vrede der wereld bedreigt, zich zoude ontwapenen. Op den aandrang der bevriende mogendheden stemde ik eindelyk toe tot eene algemeene ontwapening.

De bemiddeling heeft thans schipbreuk geleden tegen de onmogelykheid om de voorwaarden aantenemen, waarvan Sardinie deszelfs toestemming deed afhangen. Er bleef dus slechts een middel over om den vrede te behouden. Ik liet de Sardinische regering regtstreeks aanmanen om zyn leger op den voet des vredes te brengen en de vrywilligers af te danken. Sardinie heeft een weigerend antwoord gegeven. Zoo is het oogenblik dan aangebroken, waarin het regt slechts in de krachten der wapenen eene oplossing kan zoeken.

Ik heb myn leger het bevel gegeven om in Sardinie te dringen. De gevolgen van dezen maatregel zyn my bekend, en indien ik ooit de zwaarte van het bestuur heb gevoeld, dan is het zeker op dezen oogenblik. De oorlog is de geesel der menschheid; ik zie met smart, dat duizenden van myne getrouwe onderdanen slagtoffers er van zullen zyn; ik heb het levendig gevoel van de wreede beproeving, die de oorlog voor myn ryk zal zyn, dat, op dit oogenblik, op den weg van inwendig vooruitgang is, en dat dien tengevolge den vrede zoo zeer noodig heeft. Maar het hart van den vorst moet zwygen, wanneer eer en pligt spreken.

Op de grenzen bevindt zich een gewapend vyand, bondgenoot van de party der algemeene omkeering en openlyk de bedoeling te kennen gevende om zich meester te maken van het gebied dat Oostenryk in Italie bezit. Om dezen vyand te ondersteunen, brengt de souverein van Frankryk onder nietige voorwendselen zyne troepen in beweging, en bemoeit zich, tegen het regt der volkeren, met de aangelegenheden van het Italiaansche schiereiland. Verscheidene afdeelingen van deze troepen zyn de grenzen van Sardinie reeds overgetrokken. Zwaarwigtige gebeurtenissen hebben reeds gedrukt op de kroon, die myne voorouders my zonder smet hebben nagelaten. De roemvolle geschiedenis van ons vaderland toont aan dat de Voorzienigheid, wanneer de wereld in hare teederste belangen bedreigd werd, zich dikwyls van het zwaard van Oostenryk heeft bediend, om het gevaar af te weren. Wy vinden ons haast wederom in een dier tydperken, waarin de rust der wereld niet alleen door partyschappen, maar ook nog door troonen bedreigd wordt. Indien ik genoopt wordt het zwaard te trekken, dan is het voor de eer en het goed regt van Oostenryk, voor de regten van alle volken en van alle staten, voor de heiligste belangen der menschheid.

Op U beroep ik my, op U myne volken, wier getrouwheid aan uw vorstelyk huis altyd een toonbeeld voor alle natien der aarde is geweest; gy zult my in den stryd, dien ik onderneem met uwe oude getrouwheid, gehechtheid en zelfverloochening bystaan. Aan uwe zonen, die ik in de gelederen van myn leger heb geroepen, zend ik myn heilwensch; zyt trotsch op hen; in hunne handen zal de Oostenrykscho adelaar slechts overwinningen te gemoet gaan. Onze stryd is regtvaardig. Wy aanvaarden denzelven met moed en vertrouwen. Wy hopen in dezen stryd niet alleen te zullen staan. De grond, waarop wy gaan stryden, is ook met het bloed van onze duitsche broederen besproeid geweest; het land is veroverd geworden tot een bolwerk voor Duitschland, en tot heden is hetzelve als zoodanig beschouwd geworden. Daar toch hebben de arglistige vyanden van Duitschland hunne krygsverrigtingen aangevangen, toen zy deszelfs magt wilden verbreken. Dit gevaar is nog heden levendig in alle duitsche harten; van de hut tot op den troon: van de eene grens tot de andere. Ik spreek als vorst tot de germanische bondgenootschap behoorende, wanneer ik aller aandacht op het gemeenschappelyk gevaar vestig, en wanneer ik de roemryke dagen herdenk, toen Europa hare verlossing te danken had aan de beweging, die haar de wapens deed opvatten. Stryden wy met God voor ons vaderland!

Proclamatie van Victor Emanuel, Koning van Sardinie, aan zyn leger.

Soldaten! Oostenryk, dat zyn leger op onze grenzen meer en meer versterkt en dreigt ons grondgebied te overweldigen, omdat vryheid met orde gepaard hier heerscht, omdat niet dwang, maar eendragt en genegenheid tusschen volk en vorst hier den staat besturen, omdat de smartelyke kreten van het verdrukte Italie hier weerklank vinden, Oostenryk durft ons, slechts tot eigene verdediging gewapend, bevelen onze wapens neder te leggen en ons aan zyne genade over te geven.

Dit gevoelkwetsend bevel moest het antwoord, dat het verdiende, ontvangen. Ik heb het ook met verontwaardiging afgewezen. Soldaten! Ik breng zulks tot uwe kennis, overtuigd dat gy de beleediging uwen koning aangedaan zult beschouwen als aan u, aan de natie gedaan. De mededeeling, die ik u doe, is die des oorlogs. Te wapen soldaten! — Gy zult tegen over u een vyand vinden, die u niet onbekend is. Maar is hy dapper en de krygstucht gewoon, gy kunt de vergelyking doorstaan, en gy kunt u beroemen op de gevechten van Goito, van Pastrengo, van Santa Lucia, van Somma Campagna, zelfs van Custoza, waar slechts vier brigades gedurende drie dagen tegen vyf legerkorpsen hebben gestreden. Ik zal uw aanvoerder zyn. Reeds by verschillende gelegenheden hebben wy elkander leeren kennen. Een groot gedeelte van u heeft reeds met my, in hevige gevechten, aan de zyde van mynen grootmoedigen vader gestreden, en daar heb ik met trotschheid uwe dapperheid bewonderd. Ik houd my overtuigd, dat gy op het veld van eer, uw naam van dapperen zult weten te handhaven, ja dien te vergrooten. Tot uwe krygsmakkers zult gy die heldhaftige soldaten van Frankryk hebben, die overwinnaars van zoovele schitterende veldslagen, wier wapenbroeders gy by Tschernaia waart, en die Napoleon III, dien men altyd daar vindt, waar het eene regtvaardige zaak, waar het de beschaving geldt, edelmoediglyk in groote scharen ons tot hulp zendt. Rukt dus op, vertrouwt op de overwinning en versiert met nieuw geplukte lauweren uw vaandel, het vaandel, dat met zyn drie kleuren, met de keur der jongelingschap, uit alle gewesten van Italie toegestroomd en onder zyne plooijen geschaard, u toeroept dat de onafhankelykheid van Italie uwe taak is. Dat dit regtvaardig en heilig werk uw krygsleus zy!

Turin 27 April 1859.

Een tweede proclamatie door den koning van Sardinie aan het volk en door den graaf Cavour gecontrasigneerd, luidt hoofdzakelyk aldus:—

" Terwyl Oostenryk liefde en vrede predikt, valt het ons aan en weigert de regtabevoegdheid van een Europeesch congres te erkennen. Het schendt zyne beloften aan Engeland gedaan, het vordert van ons dat wy ons leger verminderen en de dappere vrywilligers, die uit alle gewesten van Italie zyn toegestroomd om de heilige vlag der onafhankelykheid te verdedigen, bedanken. Ik vertrouw de teugels van het bestuur aan myn' neef en ik neem het zwaard wederom op. De heldhaftige troepen van Keizer Napoleon, myn edelmoedig bondgenoot, zullen voor vryheid en regtvaardigheid aan onze zyde stryden.

" Volken van Italie!—Oostenryk valt Piemont aan, omdat het het belang van ons gemeenschappelyk vaderland in de raadsvergaderingen van Europa heeft voorgestaan, en omdat het niet doof is geweest voor uwe noodkreten. Oostenryk beroept zich thans op dezelfde tractaten, die het nooit heeft nageleefd. Het Italiaansche volk is in deze dagen reeds vry ten aanzien van het regt, en zoo kan ik nu gemoedelyk vervullen de belofte, die ik op het graf van myn' doorluchtigen vader heb gedaan. Vertrouwen wy op de Voorzienigheid, op onze eendragt, op de dapperheid van onze Italiaansche soldaten en op het bondgenootschap van het edel Fransche volk. Steunen wy op de regtvaardigheid van de openbare meening. Ik heb geene andere eerzucht dan die van de eerste soldaat van het onafhankelyk Italie te zyn. Leve Italie!"

De volgende ultra-liberale proclamatien, gerigt tot de Italianen in 1809 en 1813 door Oostenryk en in 1814 door den Engelschen generaal Bentinck, zyn by de tegenwoordige verwikkelingen zeer zeker niet van belang ontbloot:

Italianen! luistert naar de stem der waarheid en naar die der wysheid. De eerste zegt u, dat gy slaven van Frankryk zyt; gy put uw fortuin en uwe krachten voor dat ryk uit. Het is toch eene bekende daadzaak, dat het koningryk Italie slechts een hersenschim, een naam zonder beteekenis is; en dat de ware toestand der zaken bestaat in ligtingen van troepen, in belastingen, in kwellingen van allerlei aard, die tot uitkomst moeten hebben *de vernietiging van uw politieken staat.* De wysheid zegt u, dat gy onder deze omstandigheden geen vrede kunt hebben, dat gy *geene Italianen kunt zyn.*— Wilt gy nu op nieuw Italianen worden? vereenigt dan uwe krachten met nadruk met het magtige leger, dat de keizer van Oostenryk edelmoediglyk naar Italie zendt, en weet dat niet de *zucht naar overwinningen* hem doet voorttrekken, maar dat zyn eenig doel is zich te verdedigen en de onafhankelykheid van de Europesche natien te verzekeren, die door een onvermydelyke slaverny bedreigd wordt.

Indien God de edelmoedige pogingen van den keizer en zyne magtige bondgenooten beschermt, Italie zal wederom gelukkig en geëerbiedigd worden; het hoofd der Kerk zal zyne vryheid en zyne staten herkrygen; met eene constitutie, naar den eisch der omstandigheden gemaakt, en met eene gezonde staatkunde zal de Italiaansche bodem voorspoed genieten en *ongenaakbaar zyn voor iedere vreemde overheersching.* De keizer Frans waarborgt u dezen zoo gelukkigen en zoo eervollen toestand. Europa weet wel dat het woord des keizers heilig, dat het onveranderlyk en zuiver is. De Hemel spreekt door zyne stem. Ontwaakt Italianen en staat by menigte op. Tot welke party gy moogt behoord hebben, tot welke party gy nog behoort, hebt geene vrees. *Het is genoeg, dat gy Italianen zyt.*

Wy komen niet om gerigt te houden noch om te straffen; wy komen om u te helpen en *om u vry te maken.*

Verkiest gy dan nog langer in eene schandelyke slaverny te blyven? Verkiest gy minder te zyn, dan die heldhaftige Spanjaarden, die hoewel volgens de Fransche berigten steeds overwonnen, toch nog niet konden bedwongen worden? Italianen! de waarheid en de wysheid zeggen u dat gy nooit eene schooner gelegenheid zult hebben om Italie van het juk, dat het verplettert, te bevryden. Laat gy dezelve voorbygaan, dan zal het lot dat u wacht, onmagtige toeschouwers, wie ook de overwinnaar moge zyn, dat zyn van een slavenvolk, onwaardig een' naam en regten te bezitten. Maar indien gy, daarentegen, u partygenooten van eenen bevryder betoont, dan zult gy met hem overwinnaars zyn. Italie zal dan herleven, het zal gelyk eertyds, gelyk het eenmaal moet geschieden, eene plaats onder de groote mogendheden van Europa innemen. Gy, volken van Milaan, van Toskane, van Venetie, van Piemont, gy allen volken van Italie, herinnert u uw verleden, dat zoo schoon was.— Die tyden van voorspoed en vrede kunnen terug komen en nog schitterender zyn.— Maar gy moet medewerken om dezelve terug te doen komen. Gy moet dezelve ook waardig zyn. Italianen! gy moet het slechts willen en gy zult wederom Italianen zyn, even roemryk als uwe voorouders, even gelukkig en tevreden als eertyds.

Jan aartshertog,
Graaf de Couss, luitenant generaal.

Het onafhankelyke koningryk van Italie.

In naam van den graaf Nugent, generaal-kommandant van het Austro-Engelsch leger, aan de Italiaansche volken. (1813.)

Gy zyt genoeg onderdrukt geweest; gy hebt onder een yzeren juk gezucht! Onze legers zyn in Italie gekomen tot uwe bevryding. Een nieuwe orde van zaken staat geboren te worden, die ons het algemeen welzyn zal schenken. Begint de vruchten van uwe bevryding te genieten, ten gevolge van de weldadige maatregelen, die reeds genomen zyn, overal, waar uwe bevrydende legers zyn doorgedrongen. Daar waar wy nog niet zyn, is aan u, vrygeborene en dappere Italianen, aan u de taak om met de wapens in de hand, de herstelling van uwen voorspoed, van uw vaderland te bewerken.— Gy zult het ook des te beter doen, bygestaan als gy zyt, om ieder, die zich daartegen verzet, te weren.

Gy moet allen een onafhankelyk volk worden. "Geeft bewyzen van uwen yver voor het algemeen welzyn, en uw geluk zal afhangen van uwe getrouwheid aan hen, die u beminnen en u verdedigen. Binnen korten tyd zal uw lot benydenswaardig zyn, uw nieuwe staat zal bewondering gaande maken.

Namens den graaf Nugent,
De kolonel Gavanda.

Ravenna 10 December 1813.

De Generaal Bentinck, kommandant en chef van het Engelsche leger aan de volken van Italie:

Italianen!—Groot Brittanjes soldaten zyn op uwe kusten geland. Het reikt U de hand om het yzeren juk van Bonaparte afteschudden. Portugal, Spanje, Sicilië, Holland zyn U tot getuigen van onze vryzinnige en belangloose gevoelens. Spanje heeft door zyn moed en door de pogingen van zyne bondgenooten eene groote onderneming voltooid.— De Franschen zyn uit zyn boezem verdreven. Sicilie, ondersteund door Engeland, heeft den algemeenen ramp afgeweerd en heeft niet geleden, en dank de weldaden van zyn vorst, zal het zyn roem onder de vrye volken zien toenemen. Holland stelt dezelfde pogingen in het werk om hetzelfde doel te bereiken.— Hoe, zal Italie alleen in ketens blyven! Italianen zouden tegen Italianen stryden ten voordeele van eenen tyran, om de vryheid te vernietigen! Italianen! aarselt niet langer, zyt Italianen! En gy vooral soldaten van het Italiaansche leger, bedenkt dat gy het in uwe magt hebt om het werk te volbrengen. Wy roepen U niet toe om tot ons te komen, *wy roepen u toe om uwe regten te doen gelden en vry te zyn.* Roept ons en wy komen.— Dank zy uwe vereenigde krachten, Italie zal worden wat het geweest is in de meest schitterende tyden van deszelfs geschiedenis.

Livorno, 14 Maart 1814.

De regering van Sardinie heeft embargo gelegd op de Oostenrykische koopvaardyschepen, die zich in Sardinische havens bevonden. Goederen aan burgers van onzydige staten toebehoorende zullen echter volgens de overeenkomst van het congres van Parys aan de eigenaars worden afgegeven.— De courant van Piemont zegt dat dit embargo ten eenenmale geregtvaardigd wordt door de gewelddadigheden, welke door de Oostenrykische troepen, tegen alle beginselen van het volkenregt, aan weerlooze bevolkingen, nu onlangs hebben gepleegd.

De Oostenrykische Generaal Guilay heeft by het overtrekken van de Ticino eene proclamatie aan de inwoners van Piemont uitgevaardigd, waarin hy zegt dat hy gekomen is om hen van het juk van eene oproerige en partyzieke minderheid te bevryden, en belooft hunne persoonen en eigendommen te eerbiedigen, maar onmiddelyk werden hun zware heffingen opgelegd, terwyl dengenen, die daaraan niet voldeden, stokslagen werden toegedeeld en gyzelaars werden genomen.

Een correspondent van het *Journal des Débats* laat zich over het gedrag van dezen Generaal aldus uit: " De Generaal Guilay, heeft by het binnenrukken van Novara een dagelyksche heffing bevolen van 100,000 rantsoenen brood, 30,000 rantsoenen vleesch, 50,000 rantsoenen ryst, 30,000 rantsoenen zout, 100,000 rantsoenen tabak, 22,500 rantsoenen haver, 1000 centenaars hooi, meer dan 2400 *brentes* wyn. Deze buitengewone leverantie moesten gedurende vyf dagen herhaald worden; zy was ten eenenmale buiten evenredigheid der troepen in de stad gestationeerd; het grootste gedeelte daarvan is is ook onmiddelyk naar Lombardye vervoerd geworden. By vertraging om hieraan te voldoen, moest de stad vyfmaal de waarde betalen, en by gebreke van betaling zou de stad aan plundering zyn overgegeven. Alle paarden zyn in requisitie gesteld.

Te Verceil hebben heffingen van denzelfden aard, naar dezelfde evenredigheid en met dezelfde bestemming plaats gehad. Den 6 Mei zyn alle huiden en ook eene groote hoeveelheid hemden en linnen van de kooplieden weggenomen. Buitendien is de stad eene heffing van 300,000 fl. opgelegd. Na verloop van twee of drie dagen zullen geene levensmiddelen te Verceil te vinden zyn; de stad is aan hongersnood blootgesteld. Te Voghera duurt de heffing gedurende vyf dagen voort, zy bestaat in 50,000 rantsoenen brood, 50,000 rantsoenen vleesch 30,000 rantsoenen wyn, 50,000 rantsoenen tabak, 30,000 rantsoenen hooi en haver naar evenredigheid. In Terra Nuova, een klein dorp, is de heffing 35,000 rantsoenen. In Castel Nuovo de Scrivia, een ander klein dorp, 30,000 rantsoenen. In Oleggio, ook een klein dorp, heffing van 50 ossen, 100 centenaars hooi, 1000 rantsoenen brood gedurende vyf dagen.

De heffing in Lomellino gedaan, zyn nog zwaarder; de inwoners zyn er in hunne personen niet meer dan in hunne eigendommen geëerbiedigd. De stedelyke autoriteiten zyn met een buitengewone hardheid behandeld geworden, onder de nietigste voorwendsels namen de oostenrykische officieren hun toevlugt tot den knuppel. De syndicus, vice-syndicus en een raadslid zyn als gyzelaars weggevoerd. De syndicus van Mortara heeft hetzelfde lot ondergaan. Daden van dezen aard, gepleegd op plaatsen, waar het oostenrykische leger geen weerstand heeft ontmoet, zyn te welsprekend om eenige uitlegging te behoeven."

De *Willmer & Smiths European Times* zegt dat de koning van Sardinie een eigenhandig brief aan den keizer van Oostenryk heeft geschreven vragende of hy zal te doen hebben met een generaal of wel met het hoofd van een rooversbende.

Le Nord van den 9 Mei bevat het volgende:— " Het groote nieuws van den dag is het besluit der kabinetten van Londen en Berlyn, om eene strikte onzydigheid in dezen oorlog te handhaven. Eene depeche van Londen, welke wy dezen morgen ontvangen hebben, geeft ons de verzekering dat, na de verklaringen van Rusland en de gegevene uitleggingen door Frankryk, Engeland en Pruisen besloten hebben eene volkomene onzydigheid in acht te nemen, ten einde den oorlog in Italie te beperken.

Le Courrier de Paris is van gevoelen dat Engeland tot het einde toe van den tegenwoordigen oorlog onzydig zal blyven, om redenen: eerstelyk, dat het niet tot den oorlog voorbereid is, en ten tweeden, omdat het tegen Frankryk niets zal ondernemen uit vreeze voor een Russisch-Fransch verbond.

Men berekent dat er reeds 140,000 man Fransche troepen in Piemont aanwezig zyn. Het getal sterkte der Sardinische krygsmagt in Piemont wordt geschat op 80,000 man geregelde troepen en 27,000 man vrywilligers. Tot den 6 Mei werden er uit Frankryk en Algerie naar Genua overgebragt 81,000 man door Fransche oorlogschepen, 14,000 door de schepen der stoompakket kompagnie en 3000 door gehuurde vaartuigen, en omtrent 21,000 man zyn over de Alpen getrokken.

De Franschen schynen in het denkbeeld te verkeeren dat zy weinig werk met de Oostenrykers zullen hebben, daar, naar men wil, de keizer reeds gasten uitgenoodigd heeft om de gewone jagtpartyen in den Herfst te Compeigne by te wonen, met te kennengeving dat tegen dien tyd alles reeds ten einde zal geloopen zyn.

Naar luid van eenen brief uit Berlyn, voorkomende in de *Elberfelder* Courant, vermelden de jongste berigten uit Hongaryen, dat onder de Magyarsche en Sclavonische bevolkingen groote opgewondenheid heerschte; zoo ook in Gallicie en de Poolsche provintien van Oostenryk.

De Hertog van Malakoff is vergezeld van de Hertogin, den 7 Mei, van Londen naar Parys vertrokken.

De *Moniteur* van den 10 Mei bevat het decreet, waarby de keizerin tot regentes van het ryk benoemd wordt. " De Keizerin," zegt Z. M. " zal gedurende onze afwezigheid, de functien van regent uitoefenen overeenkomstig onze bevelen en instructien, welke in het Groot Boek van den Staat zullen ingeschreven worden. Prins Jerome, de Presidenten van de hooge staats ligchamen, de leden van den Geheimen Raad en de Ministers zullen van deze bevelen en instructien kennis nemen, en de Keizerin zal niet mogen eenige andere *Senatus consultum* doen afkondigen, dan die welke thans bestaan. De Keizerin zal met Prins Jerome raadplegen over de besluiten en dekreten, welke haar mogten aangeboden worden."

Graaf Cavour is niet alleen President van den Raad van Ministers, maar is tevens belast met de departementen van buiten- en binnenlandsche zaken, oorlog en marine.

De Piemontesche dagbladen bevatten een Circulair van den Aartsbisschop van Genua aan de Geestelyken van zyn bisdom, hun aanbevelende openlyke gebeden te doen voor de overwinning van de Piemontesche krygsmagt.

Naar luid van het *Journal des Débats* gaat de Graaf van Chambord zyne residentie in Nederland vestigen en heeft voor zyn vertrek uit Oostenryk, vergezeld van den Hertog de Levis, eene private audientie by den Keizer gehad.

De Baron Alexander von Humboldt is den 6 Mei jl. te Berlyn, in den ouderdom van by na 90 jaren overleden. Hy is geboren te Berlyn, den 14 September 1769.

De Koning en de Koningin van Pruisen zyn uit Rome naar Ancona vertrokken; voor hun vertrek bragten zy een bezoek aan den Paus.

Een brief uit Weenen kondigt aan dat de Erfgroothertog van Toskane, die Kolonel is by het 8ste regiment dragonders van Oostenryk, sich naar zyn regiment zal begeven en actieve dienst doen.

Naar luid van de Madridsche dagbladen moeten eenige proeven, genomen om Suikerriet in de ommestreken van Malaga te verbouwen, volkomen gelukt zyn, en dat inzonderheid in de Huerta de Campenellas velden suikerriet te zien zyn, in alle opzigten gelyk aan die van de West-Indien.

MENGELINGEN.

— Kardinaal Wiseman heeft een herderlyken brief uitgevaardigd, waarin hy zegt, dat indien de oorlog uitbarst, men niet kan voorzien hoe ver het krygsvuur zich zal uitbreiden. De prelaat betreurt, dat de staten en het gezag van den paus voorwendsel en doel tevens zyn voor de natiën, die dezen oorlog willen. Dit gedeelte van den herderlyken brief luidt aldus:

"Gode zy dank, geen enkele groote ramp bedroeft ons thans. Vrede en overvloed zyn ons van den Hemel geschonken. Gezondheid en voorspoed heerschen onder een aanzienlyk deel der bevolking. De winter schynt zelfs zyne gewone strengheid ten gunste der armen te hebben verzacht, en alles schynt gelukkig, welgemoed, rustig.

"Maar toch komt de Hemel ons met wolken bedekt en dreigend voor. Een ver verwyderde donder treft ons oor. Waar zullen zich de rampen des oorlogs het eerst openbaren, van waar zal de eerste vonk komen, die het krygsvuur zal doen ontvlammen?— Het is niemand bekend. Breekt de oorlog ongelukkigerwyze uit, hoe ver zal hy zich uitstrekken, hoe lang duren, welke veranderingen veroorzaken? Niemand kan het bepalen. Het eerste kanonschot kan een brand ontsteken, op welks asch het geslacht, dat nog geboren moet worden, welligt in rouwe en tranen zal nederzitten!

"De afwending van zulke vreeselyke rampen is voorzeker een megtig drangmiddel, om ons voor den God des vredes te verootmoedigen en onze smeekingen te doen opgaan; maar er is in dezen oogenblik nog een punt van overweging, dat onze byzondere aandacht trekt. Het is klaarblykelyk, dat de magt des Heiligen Stoels doel of voorwendsel is voor "de natiën, die den oorlog begeeren." De politiek ter zyde latende, kunnen wy niet zonder leedwezen en bezorgdheid de onverholen vreugde aanzien, waarmede het oog der vyanden van de godsdienst op de gehoopte beroering in de Pauselyke Staten gerigt is, als een triomf een europeschen oorlog waardig! Wy smeeken ootmoedig van God, dat Hy die booze wenschen beschame! dat Hy ons den vrede geve en van alle christelyke koningryken en staten de gruwelen eens dreigenden oorlogs afwende! Behage het Hem souvereinen en onderdanen een geest van gematigdheid en vrede in te storten, opdat wy zonder vreeze en verlost uit de handen der vyanden, Hem in Zyne heiligheid en regtvaardigheid mogen dienen al de dagen onzes levens."

— Het Italiaansche patriotisme doet zich onder allerlei vormen kennen. Een schilder te Nizza heeft zich, by aankondiging in het daar verschynende blad *la Terre promise*, aangeboden kosteloos het portret te vervaardigen van elken huisvader, die onder de wapens geroepen wordt en uittrekt.

— Een duitsch blad noemt de fransche politiek een "karnavals-politiek" en zegt dat het te houden kongres (als er nl. een gehouden wordt) veel zal gelyken op een gemaskerd bal, waar de diplomaten zullen trachten elkander den loef af te steken in het intrigeeren.

— De *St. Paul*, een Fransch schip van Havre, is op reis van China naar Australie, by het eiland Adèle, totaal verongelukt.— Aan boord waren, behalve de bemanning, 326 Chinesche passagiers, die allen benevens vele Franschen door de menscheneetende volkstammen van dat eiland werden vermoord en verslonden. Als door een wonder was het kapitein Pinard, en acht zyner mannen gelukt, naar Nieuw-Caledonie te ontkomen.

— De Succursaal, die het huis Rothschild te St. Petersburg oprigt, zal de zesde groote bank zyn, die het in Europa zal bezitten, naardien er reeds vyf, respectievelyk te Parys, Londen, Weenen, Frankfort en Napels bestaan. Uit eene zekere bron verneemt men dat het vermogen der familie Rothschild, uitgezonderd de persoonlyke of byzondere bezittingen van ieder lid, thans meer dan 800 millioen francs zou bedragen. Het is de vrucht van 45 jaren arbeid, en des geniets, en, laat men er byvoegen, van eerlyke speculatien.

Welligt zyn velen onbekend met de gebeurtenis, die, zoo zy al niet den grond legde tot de fortuin der familie Rothschild, althans op zonderlinge wyze medewerkte tot haar ontstaan; zy is deze:

Op den dag van den veldslag by Waterloo, tegen 2 uur in den namiddag, werden uit Brussel naar alle hoofdsteden van Europa couriers afgezonden, met het berigt dat de Franschen overwinnende waren, hetgeen inderdaad de algemeene meening was. Twee uren later waren de zaken van gedaante veranderd, doch de avond verliep, zonder dat nieuwe couriers de stad verlieten.

De heer Lionel de Rothschild verliet Brussel intusschen in allervyl, begaf zich naar Ostende, huurde eene bark, trok, ondanks de hooge zee, het kanaal over, ontscheepte in Engeland en reed spoorslags naar Londen, alwaar het huis, op zynen raad, 's avonds alle beschikbare waarden liet opkoopen. Des anderen daags volgde eene aanzienlyke ryzing op de daling van den vorigen dag. Het huis Rothschild had in 24 uren meer dan 15 millioen francs gewonnen.

— De *Moniteur* bevat het rapport van den heer Coste aan den keizer, over de proefnemingen om de golf van Saint-Brieuc met oesters te bevolken, op 'ryks kosten volvoerd. Met den besten uitslag zyn banken met drie millioen oesters op 100 bunders uitgestrekt heid water aangelegd. Dit geschiedde op houten toestellen, van geen grooteren omvang dan een korenschoof, waarop 20,000 oesters ontwikkeld wordt, die, na het bereiken van zekeren graad van groei, tegen een prys van 20 fr. per 1000, 400 fr. vertegenwoordigen. De goede uitslag en de bron van winst, die daaruit voor de streken naby de genoemde golf moet vloeijen, heeft den heer Coste den raad doen geven, in drie jaren 12,000 bunders der zee alzoo in cultuur te brengen, zoowel naby Frankryk, als by Corsica en Algerie.

— Sedert eenige jaren bedient men zich volgens een Engelsch dagblad, van papieren daken, ter overdekking van boerenhuizen en vooral van schuren, waarin de ongedorschte granen en het voeder geborgen worden.— Men gebruikt by voorkeur zwaar bord- of wollen papier, omdat het sterker en goedkoop is. Men doopt dit, blad voor blad, in een kokend mengsel van ¾ deelen pik en ½ mineraal bitumen of aardpikkers te zamen gesmolten, laat het op een gespannen koord droogen en herhaalt dit werk na verloop van een dag of twee. De aldus bereide vellen worden even als leijen op latten gehecht en dan met een vocht uit ⅔ teer en ⅓ pik bestreken. Vervolgens wordt alles bestrooid met fyn zand, yzervylsel of hamerslag, om het bersten in de zon te voorkomen. Deze soort van overdekking, die slechts een ligt timmerwerk behoeft vordert eene betrekkelyk geringe uitgave.

— Te Weenen is door een werktuigkundige een toestel uitgevonden, die eene verbetering van den *Nyctographe* is, voor door Guzia te Parys vervaardigd. Door middel van dit werktuig kan men schryven zonder te zien. Elastieke draden zyn aan dit instrument aangebragt, om den loop der pen te besturen, zoodat het schrift even gelyk blyft, als wanneer het by het helderste licht geschreven wordt. Dit werktuig is niet alleen nuttig voor personen, die van het gezigt beroofd zyn, maar eveneens voor geleerden, die hunne gedachten op papier wenschen te brengen, zonder hun gezigt daarby in te spannen.

— De Engelsche bladen maken melding van eene zonderlinge ontdekking, door een arts—Dr. Beck—te Dantzig gedaan en bestaande in een tegengif tegen geestryke dranken. Het is een delfstoffelyk deeg, omsloten in een hulsel ter grootte van een olyf, en waardoor niet alleen de opstygende dampen geabsorbeerd, maar ook de noodlottige gevolgen der dronkenschap voorgekomen zouden worden. Hy zou daarmede onderscheidene welgelukte proeven op een Pool, een onverbeterbaar dronkaard, genomen hebben. Die persoon—Radevil genaamd—dronk achtervolgens drie flesschen brandewyn, en nuttigde na elke flesch een van des doctors olyven; hy ondervond geen der gewone gevolgen van het drinken en voelde zich ook niet ongesteld. Of dat middel echter den drinklust zal tegengaan, valt te betwyfelen.

— Men hoort veel klagen over vergiftigingen, volgens het oordeel der geneesheeren ontstaande door de arsenicum houdende bestanddeelen, welke, door het thans vervaardigd wordende veelkleurige behangselpapier, in de slaapkamers verspreid en ingeademd worden.

— Onlangs werd een Engelschman wegens schulden gearresteerd. Niettegenstaande hy weigerde zyne rotting af te geven, ontnam men hem die, daar dit door het reglement wordt voorgeschreven. Achttien maanden bragt hy in de gyzeling door, terwyl hy geen dag liet voorbygaan, zonder in het Engelsch om zyn stok te vragen, daar hy geen woord Fransch verstond. Eindelyk heeft men medelyden met zyne manie en geeft hem het verlangde voorwerp terug. Hy schroeft bedaard den knop af, haalt een rolletje bankbiljetten uit den stok, betaalt de 85,000 francs, die hy schuldig is, benevens de kosten, en vertrekt opgetogen met zyne rotting in de hand.

— De begrooting der stad Parys voor dit jaar bedraagt in inkomsten en uitgaven ongeveer 75 millioen francs. Alleen de accynsen brengen byna 39 millioen op. De opbrengst der 45 markten en hallen bedraagt 5½ millioen. Voor gevogelte en wild wordt meer dan 1,500,000 en voor boter en eijeren 1,200,000 fr. aan belasting betaald. Het debiet van oesters schynt af te nemen, daarentegen zyn in den laatsten tyd de ontvangsten der slagers meer dan verdubbeld.

— In 1860 zal te Besançon een internationale tentoonstelling van klokken en horologiën worden gehouden; een wedstryd is geopend voor de horologiën van Geneve, de pendules van Parys en de klokken van het Zwarte Woud. Dat er uitvinders van het *perpetuum mobile* zullen aangetroffen worden, valt niet te betwyfelen.

— In de hooge kringen van Parys circuleert een prachtig album, waarin de handschriften en naamteekeningen van de uitstekendste tydgenooten worden byeenverzameld. Scribe heeft daarin geschreven de woorden: *L'or est une chimère*: het album behoort aan.... baron Alphonse de Rothschild.

— Te Autun leeft nog een tachtigjarige man, Ledoux geheeten, die een der gewone postiljons van Napoleon I is geweest en hem op al zyne veldtogten heeft vergezeld. Deze persoon is te Parys ontboden geworden en men verzekert dat hy in last heeft gekregen, aan de chefs der equipages van den keizer inlichtingen te geven betreffende de organisatie der militaire equipages van Napoleon I.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

TWEEDE AFKONDIGING.

1859.

No. 25. Mei 27. van het slavenkind *Cecilia*, oud 21 dagen, dochter van *Florentina*, toebehoorende aan *Claas Schotborgh MBz.* te Suriname.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

BEKENDMAKING.

DE zitting der Commissie van indeeling der dienstpligtigen by de Stedelyke en Landelyke Schuttery op Curaçao, welke op *Woensdag, den 8 dezer*, zoude plaats hebben, volgens oproeping gedaan in dit weekblad van den 21 *en* 28 *Mei jl.*, wordt by deze uitgesteld tot op *Woensdag, den* 15 daaropvolgende.

Curaçao den 3 Juny 1859.

Namens de voormelde Commissie,
Het voorzittend Lid,
C. M. GAERSTE.

S. & B. DE CASSERES brengen by deze ter kennis van hunne debiteuren dat na den 20 dezer, hunne rekeningen van 1858 en vroeger geregtelyk zullen worden ingevorderd.

Curaçao den 3 Juny 1859.

DR. D. R. CAPRILES maakt by deze aan het geëerde publiek bekend dat hy van zyne reizen terug gekomen is en besloten heeft zich alhier te vestigen, ten einde zyn vak uit te oefenen. Hy heeft zyn kantoor op het Hotel CONCORDIA.

Curaçao den 27 Mei 1859.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden zullen op Dingsdag, den 14 Juny aanstaande, vóór het pakhuis van wylen den Heer G. M. CALVO, aan de Waterkant, op publieke veiling doen verkoopen:—

DE RUINEN van *TWEE HUIZEN* en *ERVEN*, staande en gelegen in de Willemstad in de 2de Wyk, *EENE PARTY AARDEWERK, YZERWAREN* en *DIVERSE ARTIKELEN*, toebehoorende aan den winkel.

Curaçao den 27 Mei 1859.
J. H. MIGARES.
ELIAO PENZO.
DE WED. G. M. CALVO.

Uit de hand te koop of te huur

DE Huisen No. 19 en No. 233 gelegen op Pietermaai. De huisen zyn in de beste orde. Te bevragen by
MOZES DE MARCHENA Jr.

Curaçao den 3 Juny 1859.

Uit de hand te koop

EEN SAVAAN, genaamd *RUST EN VREDE*, bygenaamd *TONIE KOENTJIE*, gelegen in de Oost Divisie 2de District. Te bevragen by de eigenaresse
MARIA LOENEN.

Curaçao den 2 Juny 1859.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.